

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ROLNICTWA, LEŚNICTWA I GOSPODARKI ŻYWNOŚCIOWEJ

z dnia 3 października 1989 r.

w sprawie obowiązku zgłaszania oraz zwalczania enzootycznej białaczki bydła.

Na podstawie art. 6 lit. a), art. 17, art. 28, art. 29 lit. a) i art. 109 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 sierpnia 1927 r. o zwalczaniu zaraźliwych chorób zwierzęcych (Dz. U. Nr 77, poz. 673, Nr 114, poz. 975, z 1928 r. Nr 26, poz. 229, z 1932 r. Nr 26, poz. 229, Nr 60, poz. 573 i Nr 67, poz. 622, z 1934 r. Nr 110, poz. 976, z 1938 r. Nr 27, poz. 245, z 1948 r. Nr 49, poz. 373 i z 1951 r. Nr 1, poz. 4) oraz w związku z pkt 1 części A załącznika nr 2 do rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 30 grudnia 1985 r. w sprawie określenia kompetencji niektórych naczelnych i centralnych organów administracji państwowej zastrzeżonych w przepisach szczególnych dla organów zniesionych (Dz. U. Nr 63, poz. 334) — zarządza się, co następuje:

§ 1. Do zaraźliwych chorób zwierzęcych podlegających obowiązkowi zgłaszania oraz zwalczania włącza się enzootyczną białaczkę bydła, zwaną dalej „białaczką”.

§ 2. W razie podejrzenia lub stwierdzenia białaczki mogą być zastosowane następujące środki:

- 1) odosobnienie, obserwowanie, rejestrowanie i znakowanie zwierząt dotkniętych białaczką,
- 2) uznanie gospodarstwa lub jego części za zamknięte dla wyprowadzania i wprowadzania doń zwierząt chorych, podejrzanych o zarazę bądź wrażliwych na nią oraz określenie sposobu użytkowania surowców ze zwierząt dotkniętych białaczką,
- 3) zakaz obrotu w celach chowu lub hodowli bydłem dotkniętym białaczką lub podejrzany o tę chorobę,
- 4) badanie przez lekarza weterynarii zwierząt podejrzanych i wrażliwych na białaczkę oraz wykonywanie sekcji zwierząt zabitych i padłych,
- 5) pobieranie próbek części narządów i krwi zwierząt w celach rozpoznawczych,

- 6) zabijanie zwierząt dotkniętych białaczką, gdy można przypuszczać, że tylko w ten sposób zostanie opanowane rozprzestrzenianie się białaczki,
- 7) oczyszczanie i odkażanie pomieszczeń, w których przebywały zwierzęta dotknięte białaczką,
- 8) ogłaszanie o wybuchu i wygaśnięciu białaczki.

§ 3. Za bydło zabite w wyniku decyzji terenowego organu administracji państwowej o właściwości szczególnej do spraw weterynarii stopnia wojewódzkiego posiadaczowi przysługuje odszkodowanie w wysokości wartości szacunkowej zwierzęcia, pomniejszone o wartość sprzedanego mięsa.

§ 4. Uznanie białaczki za wygasłą i uchylenie zastosowanych w trybie § 2 środków może nastąpić:

- 1) w gospodarstwie lub jego części, jeżeli:
 - a) nie wykryto białaczki w okresie ostatnich 2 lat,
 - b) uzyskano dwukrotny ujemny wynik badania serologicznego, którym objęto całe pogłowie bydła w wieku powyżej 2 lat, i wykonano je w okresie ostatnich 12 miesięcy, a przerwa między badaniami nie była mniejsza niż 4 miesiące,

c) wprowadzane bydło pochodzi z gospodarstw, w których nie stwierdzono białaczki, a zwierzęta w wieku powyżej 2 lat uzyskały ujemny wynik badania serologicznego,

2) na danym obszarze, jeżeli:

- a) równocześnie w 99,9% gospodarstw nie stwierdzono białaczki,
- b) usuwa się wszystkie zwierzęta, u których stwierdzono białaczkę.

§ 5. Traci moc rozporządzenie Ministra Rolnictwa z dnia 28 marca 1979 r. w sprawie obowiązku zgłaszania oraz zwalczania enzootycznej białaczki bydła (Dz. U. Nr 8, poz. 51).

§ 6. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1990 r.

Minister Rolnictwa, Leśnictwa i Gospodarki Żywnościowej: C. Janicki